

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 3927 της 26ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2004
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Ο περί της Σύμβασης για την Αναθεώρηση της Σύμβασης για την Προστασία της Μητρότητας (Αναθεωρημένης) (Κυρωτικός) Νόμος του 2004 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 54(III) του 2004

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ
ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΡ. 183
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ (ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗΣ) ΤΟΥ 1952

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης για την Αναθεώρηση της Σύμβασης για την Προστασία της Μητρότητας (Αναθεωρημένης) (Κυρωτικός) Νόμος του 2004. Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (Αρ.183) για την Αναθεώρηση της Σύμβασης για την Προστασία της Μητρότητας (Αναθεωρημένης) του 1952, η οποία υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας κατά την 88η Σύνοδό της στη Γενεύη στις 15 Ιουνίου του 2000.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση, της οποίας το αυθεντικό κείμενο στην αγγλική εκτίθεται στο Μέρος Ι και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα: Κύρωση της
Σύμβασης.
Πίνακας,
Μέρος Ι,
Μέρος ΙΙ.

Νοείται ότι, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του κειμένου του Μέρους Ι και εκείνου του Μέρους ΙΙ του Πίνακα, υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι

Convention 183

**CONVENTION CONCERNING THE
REVISION OF THE MATERNITY PROTECTION
CONVENTION (REVISED), 1952**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 88th Session on 30 May 2000, and

Noting the need to revise the Maternity Protection Convention (Revised), 1952, and the Maternity Protection Recommendation, 1952, in order to further promote equality of all women in the workforce and the health and safety of the mother and child, and in order to recognize the diversity in economic and social development of Members, as well as the diversity of enterprises, and the development of the protection of maternity in national law and practice, and

Noting the provisions of the Universal Declaration of Human Rights (1948), the United Nations Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (1979), the United Nations Convention on the Rights of the Child (1989), the Beijing Declaration and Platform for Action (1995), the International Labour Organization's Declaration on Equality of Opportunity and Treatment for Women Workers (1975), the International Labour Organization's Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up (1998), as well as the international labour Conventions and Recommendations aimed at ensuring equality of opportunity and treatment for men and women workers, in particular the Convention concerning Workers with Family Responsibilities, 1981, and

Taking into account the circumstances of women workers and the need to provide protection for pregnancy, which are the shared responsibility of government and society, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Maternity Protection Convention (Revised), 1952, and Recommendation, 1952, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this fifteenth day of June of the year two thousand the following Convention, which may be cited as the Maternity Protection Convention, 2000.

SCOPE

Article 1

For the purposes of this Convention, the term *woman* applies to any female person without discrimination whatsoever and the term *child* applies to any child without discrimination whatsoever.

Article 2

1. This Convention applies to all employed women, including those in atypical forms of dependent work.
2. However, each Member which ratifies this Convention may, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned, exclude wholly or partly from the scope of the Convention limited categories of workers when its application to them would raise special problems of a substantial nature.
3. Each Member which avails itself of the possibility afforded in the preceding paragraph shall, in its first report on the application of the Convention under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, list the categories of workers thus excluded and the reasons for their exclusion. In its subsequent reports, the Member shall describe the measures taken with a view to progressively extending the provisions of the Convention to these categories.

HEALTH PROTECTION

Article 3

Each Member shall, after consulting the representative organizations of employers and workers, adopt appropriate measures to ensure that pregnant or breastfeeding women are not obliged to perform work which has been determined by the competent authority to be prejudicial to the health of the mother or the child, or where an assessment has established a significant risk to the mother's health or that of her child.

MATERNITY LEAVE

Article 4

1. On production of a medical certificate or other appropriate certification, as determined by national law and practice, stating the presumed date of childbirth, a woman to whom this Convention applies shall be entitled to a period of maternity leave of not less than 14 weeks.
2. The length of the period of leave referred to above shall be specified by each Member in a declaration accompanying its ratification of this Convention.

3. Each Member may subsequently deposit with the Director-General of the International Labour Office a further declaration extending the period of maternity leave.

4. With due regard to the protection of the health of the mother and that of the child, maternity leave shall include a period of six weeks' compulsory leave after childbirth, unless otherwise agreed at the national level by the government and the representative organizations of employers and workers.

5. The prenatal portion of maternity leave shall be extended by any period elapsing between the presumed date of childbirth and the actual date of childbirth, without reduction in any compulsory portion of postnatal leave.

LEAVE IN CASE OF ILLNESS OR COMPLICATIONS

Article 5

On production of a medical certificate, leave shall be provided before or after the maternity leave period in the case of illness, complications or risk of complications arising out of pregnancy or childbirth. The nature and the maximum duration of such leave may be specified in accordance with national law and practice.

BENEFITS

Article 6

1. Cash benefits shall be provided, in accordance with national laws and regulations, or in any other manner consistent with national practice, to women who are absent from work on leave referred to in Articles 4 or 5.

2. Cash benefits shall be at a level which ensures that the woman can maintain herself and her child in proper conditions of health and with a suitable standard of living.

3. Where, under national law or practice, cash benefits paid with respect to leave referred to in Article 4 are based on previous earnings, the amount of such benefits shall not be less than two-thirds of the woman's previous earnings or of such of those earnings as are taken into account for the purpose of computing benefits.

4. Where, under national law or practice, other methods are used to determine the cash benefits paid with respect to leave referred to in Article 4, the amount of such benefits shall be comparable to the amount resulting on average from the application of the preceding paragraph.

5. Each Member shall ensure that the conditions to qualify for cash benefits can be satisfied by a large majority of the women to whom this Convention applies.

6. Where a woman does not meet the conditions to qualify for cash benefits under national laws and regulations or in any other manner consistent with national

practice, she shall be entitled to adequate benefits out of social assistance funds, subject to the means test required for such assistance.

7. Medical benefits shall be provided for the woman and her child in accordance with national laws and regulations or in any other manner consistent with national practice. Medical benefits shall include prenatal, childbirth and postnatal care, as well as hospitalization care when necessary.

8. In order to protect the situation of women in the labour market, benefits in respect of the leave referred to in Articles 4 and 5 shall be provided through compulsory social insurance or public funds, or in a manner determined by national law and practice. An employer shall not be individually liable for the direct cost of any such monetary benefit to a woman employed by him or her without that employer's specific agreement except where:

(a) such is provided for in national law or practice in a member State prior to the date of adoption of this Convention by the International Labour Conference; or

(b) it is subsequently agreed at the national level by the government and the representative organizations of employers and workers.

Article 7

1. A Member whose economy and social security system are insufficiently developed shall be deemed to be in compliance with Article 6, paragraphs 3 and 4, if cash benefits are provided at a rate no lower than a rate payable for sickness or temporary disability in accordance with national laws and regulations.

2. A Member which avails itself of the possibility afforded in the preceding paragraph shall, in its first report on the application of this Convention under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, explain the reasons therefor and indicate the rate at which cash benefits are provided. In its subsequent reports, the Member shall describe the measures taken with a view to progressively raising the rate of benefits.

EMPLOYMENT PROTECTION AND NON-DISCRIMINATION

Article 8

1. It shall be unlawful for an employer to terminate the employment of a woman during her pregnancy or absence on leave referred to in Articles 4 or 5 or during a period following her return to work to be prescribed by national laws or regulations, except on grounds unrelated to the pregnancy or birth of the child and its consequences or nursing. The burden of proving that the reasons for dismissal are unrelated to pregnancy or childbirth and its consequences or nursing shall rest on the employer.

2. A woman is guaranteed the right to return to the same position or an equivalent position paid at the same rate at the end of her maternity leave.

Article 9

1. Each Member shall adopt appropriate measures to ensure that maternity does not constitute a source of discrimination in employment, including - notwithstanding Article 2, paragraph 1 - access to employment.

2. Measures referred to in the preceding paragraph shall include a prohibition from requiring a test for pregnancy or a certificate of such a test when a woman is applying for employment, except where required by national laws or regulations in respect of work that is:

(a) prohibited or restricted for pregnant or nursing women under national laws or regulations; or

(b) where there is a recognized or significant risk to the health of the woman and child.

BREASTFEEDING MOTHERS

Article 10

1. A woman shall be provided with the right to one or more daily breaks or a daily reduction of hours of work to breastfeed her child.

2. The period during which nursing breaks or the reduction of daily hours of work are allowed, their number, the duration of nursing breaks and the procedures for the reduction of daily hours of work shall be determined by national law and practice. These breaks or the reduction of daily hours of work shall be counted as working time and remunerated accordingly.

PERIODIC REVIEW

Article 11

Each Member shall examine periodically, in consultation with the representative organizations of employers and workers, the appropriateness of extending the period of leave referred to in Article 4 or of increasing the amount or the rate of the cash benefits referred to in Article 6.

IMPLEMENTATION

Article 12

This Convention shall be implemented by means of laws or regulations, except in so far as effect is given to it by other means such as collective agreements, arbitration awards, court decisions, or in any other manner consistent with national practice.

FINAL PROVISIONS

Article 13

This Convention revises the Maternity Protection Convention (Revised), 1952.

Article 14

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 15

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General. 3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 16

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 17

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 18

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 19

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 20

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 16 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 21

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ**ΣΥΜΒΑΣΗ 183****ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ (ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗΣ) ΤΟΥ 1952**

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε εκεί την 30ην Μαΐου 2000, κατά την 88^η Σύνοδό της.

Αφού έλαβε υπόψη της την αναγκαιότητα για αναθεώρηση της Σύμβασης για την Προστασία της Μητρότητας (Αναθεωρημένης), 1952, καθώς επίσης και της Σύστασης για την Προστασία της Μητρότητας, 1952, προκειμένου να προωθήσει περισσότερο την ισότητα όλων των εργαζόμενων γυναικών, καθώς επίσης την υγεία και την ασφάλεια της μητέρας και του παιδιού και προκειμένου να αναγνωρίσει τη διαφορετική οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των Μελών, καθώς επίσης και τη διαφορετικότητα των επιχειρήσεων και την ανάπτυξη της προστασίας της μητρότητας στις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές,

Αφού έλαβε υπόψη της τις διατάξεις της Παγκόσμιας Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (1948), της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Διάκρισης έναντι των Γυναικών (1979), της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τα Δικαιώματα του Παιδιού (1989), της Διακήρυξης και του Προγράμματος Δράσης του Πεκίνου (1995), της Διακήρυξης της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, για την Ισότητα Ευκαιριών και Μεταχείρισης για τις Εργαζόμενες (1975), της Διακήρυξης της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας σχετικά με τις Θεμελιώδεις Αρχές και Δικαιώματα στην Εργασία και τη Συνέχειά της (1998) καθώς επίσης και τις διεθνείς Συμβάσεις και Συστάσεις εργασίας που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της ισότητας ευκαιριών και μεταχείρισης στους εργαζόμενους, άνδρες και γυναίκες, ιδιαίτερα τη Σύμβαση για τους Εργαζόμενους που έχουν Οικογενειακές Υποχρεώσεις, 1981,

Αφού έλαβε υπόψη της την κατάσταση των εργαζόμενων γυναικών και σημειώνοντας την αναγκαιότητα να εξασφαλίσει την προστασία της εγκυμοσύνης, ως κοινή ευθύνη της κυβέρνησης και της κοινωνίας,

Αφού αποφάσισε να υιοθετήσει συγκεκριμένες προτάσεις σχετικά με την αναθεώρηση της Σύμβασης για την Προστασία της Μητρότητας (Αναθεωρημένης) και της Σύστασης, 1952, ζήτημα που αποτελεί το τέταρτο θέμα της ημερήσιας διάταξης της Συνόδου,

Αφού αποφάσισε ότι αυτές οι προτάσεις θα έπαιρναν τη μορφή διεθνούς Σύμβασης,

υιοθετεί σήμερα 15 Ιουνίου 2000, την παρακάτω Σύμβαση, που θα αναφέρεται ως η Σύμβαση για την Προστασία της Μητρότητας, 2003.

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής, ο όρος «γυναίκα» εφαρμόζεται σε κάθε άτομο γυναικείου φύλου, χωρίς οποιαδήποτε διάκριση και ο όρος «παιδί» για κάθε παιδί, χωρίς οποιαδήποτε διάκριση.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε όλες τις απασχολούμενες γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων των γυναικών που εντάσσονται στο πλαίσιο των άτυπων μορφών εξαρτημένης εργασίας.

2. Ωστόσο, κάθε Μέλος που επικυρώνει τη Σύμβαση μπορεί, μετά από συνεννόηση με τις πιο αντιπροσωπευτικές ενδιαφερόμενες εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις, να εξαιρέσει συνολικά ή εν μέρει από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης περιορισμένες κατηγορίες εργαζομένων, εφόσον η εφαρμογή της σε αυτές τις κατηγορίες θα προκαλούσε ειδικά προβλήματα ιδιαίτερης σημασίας.

3. Κάθε Μέλος που επωφελείται από τη δυνατότητα που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο οφείλει στην πρώτη έκθεσή του για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 22 του Καταστατικού Χάρτη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, να αναφέρει τις κατηγορίες εργαζομένων που εξαιρούνται και τους λόγους εξαίρεσής τους. Στις μεταγενέστερες εκθέσεις του, το Μέλος πρέπει να περιγράφει τα μέτρα που λαμβάνονται για την προοδευτική επέκταση των διατάξεων της Σύμβασης σε αυτές τις κατηγορίες.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Άρθρο 3

Κάθε Μέλος πρέπει μετά από διαβουλεύσεις με τις πιο αντιπροσωπευτικές εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις, να υιοθετήσει τα απαραίτητα μέτρα ώστε οι έγκυες ή οι θηλάζουσες γυναίκες να μη δεσμεύονται να εκτελέσουν μια εργασία η οποία έχει προσδιοριστεί από την αρμόδια αρχή ως επιβλαβής για την υγεία τους ή αυτή του παιδιού τους, ή που εκτιμήθηκε ότι επιφέρει σημαντικό κίνδυνο για την υγεία της μητέρας ή του παιδιού.

ΑΔΕΙΑ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ**Άρθρο 4**

1. Με την προσκόμιση ιατρικής βεβαίωσης ή άλλου κατάλληλου πιστοποιητικού, έτσι όπως ορίζεται από την εθνική νομοθεσία και πρακτική, όπου να αναγράφεται η αναμενόμενη ημερομηνία τοκετού της, κάθε γυναίκα για την οποία εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, έχει δικαίωμα για άδεια μητρότητας διάρκειας δεκατεσσάρων εβδομάδων τουλάχιστον.

2. Η διάρκεια της προαναφερόμενης άδειας πρέπει να προσδιοριστεί από το Μέλος στη συνοδευτική δήλωση της επικύρωσης της παρούσας Σύμβασης.

3. Κάθε Μέλος μπορεί στη συνέχεια να καταθέσει στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας νέα δήλωση επεκτείνοντας τη διάρκεια της άδειας μητρότητας.

4. Λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη την προστασία της υγείας της μητέρας και του παιδιού, η άδεια μητρότητας πρέπει να περιλαμβάνει μία περίοδο υποχρεωτικής άδειας έξι εβδομάδων μετά τον τοκετό, εκτός εάν σε εθνική κλίμακα έχει συμφωνηθεί διαφορετικά από την κυβέρνηση και τις πιο αντιπροσωπευτικές εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις.

5. Η διάρκεια της προ τοκετού άδειας μητρότητας πρέπει να παραταθεί με μία άδεια ίση με την περίοδο μεταξύ της αναμενόμενης ημερομηνίας τοκετού και της πραγματικής ημερομηνίας τοκετού, χωρίς μείωση της διάρκειας της υποχρεωτικής άδειας λοχείας.

ΑΔΕΙΑ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ Ή ΕΠΙΠΛΟΚΩΝ**Άρθρο 5**

Με την προσκόμιση ιατρικής βεβαίωσης, πρέπει να χορηγηθεί άδεια, πριν ή μετά την περίοδο της άδειας μητρότητας, σε περίπτωση ασθένειας, επιπλοκών ή κινδύνου επιπλοκών στην εγκυμοσύνη ή τον τοκετό. Η φύση και η μέγιστη διάρκεια αυτής της άδειας μπορούν να προσδιοριστούν σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική.

ΠΑΡΟΧΕΣ

Άρθρο 6

1. Παροχές σε χρήμα πρέπει να εξασφαλιστούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή οποιοδήποτε άλλο τρόπο σύμφωνα με την εθνική πρακτική, στις γυναίκες που απουσιάζουν από την εργασία τους με άδεια που αναφέρεται στα Άρθρα 4 ή 5.

2. Το ύψος των χρηματικών παροχών πρέπει να καθορίζεται σε τέτοιο επίπεδο ώστε η γυναίκα να μπορεί να εξασφαλίζει τη συντήρηση της ίδιας και του παιδιού της σε καλές συνθήκες υγείας και με βάση ένα ικανοποιητικό επίπεδο ζωής.

3. Εφόσον η νομοθεσία ή η εθνική πρακτική προβλέπουν ότι οι παροχές σε χρήμα, που καταβάλλονται για την άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4, προσδιορίζονται στη βάση των προηγούμενων αποδοχών, το ύψος αυτών των παροχών δεν πρέπει να είναι κατώτερο από τα δύο τρίτα των προηγούμενων αποδοχών της γυναίκας ή αυτών που λήφθηκαν υπόψη για τον υπολογισμό των παροχών.

4. Εφόσον η νομοθεσία ή η εθνική πρακτική προβλέπουν ότι οι παροχές σε χρήμα που καταβάλλονται για την άδεια που αναφέρεται στο Άρθρο 4, προσδιορίζονται με άλλες μεθόδους, το ύψος αυτών των παροχών πρέπει να είναι ανάλογο με αυτό που προκύπτει κατά μέσο όρο από την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου.

5. Κάθε Μέλος πρέπει να διασφαλίζει ότι οι απαιτούμενοι όροι για την κατοχύρωση του δικαιώματος παροχών σε χρήμα μπορούν να ικανοποιηθούν από τη μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

6. Εφόσον μία γυναίκα δεν πληροί τους όρους που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία ή που προβλέπονται με κάποιο άλλο τρόπο, σύμφωνα με την εθνική πρακτική για να επωφεληθεί παροχές σε χρήμα, έχει δικαίωμα να επωφεληθεί από επαρκείς παροχές που χρηματοδοτούνται από τα ταμεία κοινωνικής βοήθειας με την επιφύλαξη του ελέγχου των απαιτούμενων πόρων για τη χορήγηση αυτών των παροχών.

7. Ιατρικές παροχές πρέπει να εξασφαλίζονται στη μητέρα και στο παιδί της, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή με κάποιο άλλο τρόπο σύμφωνα με την εθνική πρακτική. Οι ιατρικές παροχές πρέπει να περιλαμβάνουν την προγεννητική φροντίδα, τη φροντίδα που συνδέεται με τον τοκετό, τη μεταγεννητική φροντίδα και τη νοσηλεία εφόσον είναι απαραίτητη.

8. Προκειμένου να προστατευθεί η κατάσταση των γυναικών στην αγορά εργασίας, οι παροχές σχετικά με την άδεια που αναφέρεται στα Άρθρα 4 και 5 πρέπει να εξασφαλιστούν από την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση ή από τα δημόσια ταμεία ή με τρόπο που προσδιορίζεται από τη νομοθεσία και την εθνική πρακτική. Ο εργοδότης δεν πρέπει να θεωρείται προσωπικά υπεύθυνος του άμεσου κόστους κάθε

οικονομικής παροχής αυτού του είδους, που δικαιούται γυναίκα που απασχολεί, χωρίς να υπάρξει συναίνεση, εκτός αν

α) αυτό έχει προβλεφθεί από την ισχύουσα πρακτική ή νομοθεσία στο Κράτος Μέλος, πριν την υιοθέτηση της παρούσας Σύμβασης από τη Διεθνή Συνδιάσκεψη Εργασίας ή

β) έτσι έχει συμφωνηθεί μεταγενέστερα σε εθνικό επίπεδο από την κυβέρνηση και τις πιο αντιπροσωπευτικές εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις.

Άρθρο 7

1. Κάθε Μέλος του οποίου η οικονομία και το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δεν έχουν αναπτυχθεί επαρκώς, θεωρείται ότι συμφωνεί με την εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφοι 3 και 4, αν οι παροχές σε χρήμα αντιστοιχούν με ποσοστό τουλάχιστον ίσο με αυτό των παροχών ασθένειας ή προσωρινής ανικανότητας που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία.

2. Κάθε Μέλος που επωφελείται από τη δυνατότητα που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο πρέπει να εξηγήσει τους λόγους και να προσδιορίσει το ποσοστό βάσει του οποίου θα καταβάλλονται οι παροχές σε χρήμα, στην πρώτη έκθεσή του για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 22 του Καταστατικού της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας. Στις μεταγενέστερες εκθέσεις του, το Μέλος πρέπει να περιγράψει τα μέτρα που έχουν ληφθεί προκειμένου να αυξηθεί προοδευτικά το ποσοστό των παροχών.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Άρθρο 8

1. Απαγορεύεται στον εργοδότη να απολύσει μία γυναίκα κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης της, της άδειας που αναφέρεται στα Άρθρα 4 ή 5 ή κατά τη διάρκεια της περιόδου που ακολουθεί την επιστροφή της από την άδεια που ορίζεται από την εθνική νομοθεσία, εκτός για λόγους που δεν έχουν σχέση με την εγκυμοσύνη, τη γέννηση του παιδιού και τα επακόλουθα αυτής ή το θηλασμό. Το βάρος της απόδειξης ότι τα κίνητρα της απόλυσης δεν έχουν σχέση με την εγκυμοσύνη, τη γέννηση του παιδιού και τα επακόλουθα αυτής ή το θηλασμό εμπίπτει στον εργοδότη.

2. Μετά τη λήξη της άδειας μητρότητας, πρέπει να διασφαλιστεί το δικαίωμα της γυναίκας να επιστρέψει στην ίδια ή ισότιμη θέση αμειβόμενη με τον ίδιο μισθό.

Άρθρο 9

1. Κάθε Μέλος πρέπει να υιοθετήσει κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι η μητρότητα δεν αποτελεί αιτία διάκρισης στην απασχόληση,

συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε αυτήν, ανεξαρτήτως του Αρθρου 2, παράγραφος 1 της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα μέτρα στα οποία αναφέρεται η προηγούμενη παράγραφος περιλαμβάνουν την απαγόρευση να απαιτηθεί από γυναίκα που θέτει υποψηφιότητα για θέση εργασίας, να υποβληθεί σε έλεγχο κυήσεως ή να προσκομίσει πιστοποιητικό τέτοιου ελέγχου εκτός αν η εθνική νομοθεσία το προβλέπει για εργασίες οι οποίες:

α) απαγορεύονται, συνολικά ή εν μέρει, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, στις εγκύους γυναίκες ή σε αυτές που θηλάζουν, ή

β) επιφέρουν αναγνωρισμένο ή σημαντικό κίνδυνο για την υγεία της γυναίκας και του παιδιού.

ΜΗΤΕΡΕΣ ΠΟΥ ΘΗΛΑΖΟΥΝ

Άρθρο 10

1. Η γυναίκα δικαιούται μία ή περισσότερες καθημερινές παύσεις ή ημερήσια μείωση της διάρκειας της εργασίας για να θηλάσει το παιδί της.

2. Η περίοδος κατά την οποία επιτρέπονται οι παύσεις για θηλασμό ή η ημερήσια μείωση του χρόνου εργασίας, ο αριθμός και η διάρκεια αυτών των παύσεων καθώς επίσης οι διαδικασίες ημερήσιας μείωσης του χρόνου εργασίας πρέπει να προσδιοριστούν από την εθνική νομοθεσία και πρακτική. Αυτές οι παύσεις ή η ημερήσια μείωση του χρόνου εργασίας πρέπει να υπολογιστούν ως χρόνος εργασίας και κατά συνέπεια να αμειφθούν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ

Άρθρο 11

Κάθε Μέλος μετά από διαβούλευση με τις αντιπροσωπευτικές εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις πρέπει να εξετάζει κατά περιόδους τη σκοπιμότητα παράτασης της άδειας που προβλέπεται στο Άρθρο 4 και της αύξησης του ποσού ή του ποσοστού των παροχών σε χρήμα που αναφέρονται στο Άρθρο 6.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Άρθρο 12

Η παρούσα Σύμβαση πρέπει να εφαρμοστεί μέσω της νομοθετικής οδού, εκτός αν εφαρμοστεί με άλλα μέσα όπως συλλογικές συμβάσεις, διαιτητικές αποφάσεις, δικαστικές αποφάσεις, ή με άλλο τρόπο σύμφωνο με την εθνική πρακτική.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**Άρθρο 13**

Η παρούσα Σύμβαση αναθεωρεί τη Σύμβαση για την Προστασία της Μητρότητας (Αναθεωρημένη), 1952

Άρθρο 14

Οι επίσημες επικυρώσεις της Σύμβασης αυτής θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώρηση.

Άρθρο 15

1. Η Σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας των οποίων η επικύρωση έχει καταχωρηθεί από το Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας.

2. Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία έχουν καταχωρηθεί από το Γενικό Διευθυντή οι επικυρώσεις δύο Μελών.

3. Στη συνέχεια, η Σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει για κάθε Μέλος, δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία καταχώρησης της επικύρωσής της από αυτό.

Άρθρο 16

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη Σύμβαση, θα μπορεί να την καταγγείλει αφού περάσουν δέκα χρόνια από την ημερομηνία που η Σύμβαση για πρώτη φορά άρχισε να ισχύει, με πράξη που θα κοινοποιείται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώρηση. Η καταγγελία αυτή θα αρχίσει να ισχύει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η καταχώρησή της.

2. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη Σύμβαση και δεν έχει ασκήσει το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπει αυτό το άρθρο μέσα σε διάστημα ενός χρόνου από τη λήξη της δεκαετίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, θα δεσμεύεται για μία νέα δεκαετία και στη συνέχεια θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη Σύμβαση στο τέλος κάθε δεκαετίας και σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο.

Άρθρο 17

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί σε όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώρηση όλων των επικυρώσεων και των καταγγελιών που του έχουν κοινοποιηθεί από τα Μέλη της Οργάνωσης.

2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργάνωσης την καταχώρηση της δεύτερης επικύρωσης που του έχει κοινοποιηθεί, ο Γενικός Διευθυντής θα πρέπει να επιστήσει την προσοχή των Μελών της Οργάνωσης στην ημερομηνία κατά την οποία αυτή η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει.

Άρθρο 18

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για καταχώρηση, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, πλήρεις πληροφορίες σχετικές με όλες τις επικυρώσεις και τις πράξεις καταγγελίας που θα έχει καταχωρήσει σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων Άρθρων.

Άρθρο 19

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που θα το κρίνει αναγκαίο θα υποβάλει στη Γενική Συνδιάσκεψη Έκθεση για την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης και θα εξετάζει αν είναι σκόπιμο να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 20

1. Σε περίπτωση κατά την οποία η Συνδιάσκεψη υιοθετήσει νέα Σύμβαση που αναθεωρεί ολικά ή μερικά και εφόσον η νέα Σύμβαση δεν ορίζει διαφορετικά:

- α) η επικύρωση από ένα Μέλος της νέας αναθεωρητικής Σύμβασης θα επιφέρει αυτοδικαία την άμεση καταγγελία αυτής της Σύμβασης ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παραπάνω Άρθρου 16 εάν και όταν η νέα αναθεωρητική Σύμβαση τεθεί σε ισχύ.
- β) από την ημερομηνία που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική Σύμβαση, η Σύμβαση αυτή παύει να είναι ανοικτή για επικύρωση από τα Μέλη.

2. Η Σύμβαση αυτή θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση σε ισχύ με τη σημερινή μορφή και το περιεχόμενό της για εκείνα τα Μέλη που την έχουν επικυρώσει αλλά δεν έχουν επικυρώσει την αναθεωρητική της Σύμβαση.

Άρθρο 21

Το γαλλικό και το αγγλικό κείμενο αυτής της Σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά.